

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 169. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm5902.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XXXV. Folke-Vandringen.

Keiser Konstantin den Store forflyttede sit Høj-Sæde fra Rom til en Stad, nor¹⁷⁰denfor Grækenland, som efter ham blev kaldt Konstantinopel, og snart blev nu det Romerske Verdens Rige deelt i to Keiserdømmer, nemlig det Østlige, eller det Græske, med Konstantinopel, og det Vestlige, eller det Latinske, med Rom til Hoved-Stad; og det saae ud til, at, skulde Verden staae ret længe, vilde baade Christendom og Kundskaber uddøe, thi den oplyste Verdens Indbyggere var i det Hele afmægtige og udtærede, men havde trindt omkring sig raae og bomstærke Barbarer, som idelig foruroligede Grændserne, og truede med, snart som en rivende Strøm at oversvømme og ødelægge hele Romer-Riget, med dets Kirker og Skoler, Bøger og Palladser, Pragt og Overdaadighed! Christendommen havde forsinket Ødelæggelsen, som alt længe truede de gamle, forfinede, fordærvede og udmarvede, Folke-Stammer, men de Christne blandede sig, som Israel fordum, efterhaanden med Hedningerne, gjorde deres Gierninger, og fik deres Dom.

Den forstyrrede Tid, som nu begyndte, kalde vi Folke-Vandringens, fordi det var hele Folke-Stammer, der udvandrede, især fra det nordlige Europa og Asien, og søgde deels Blod og Bytte, deels nye ¹⁷¹Bopæle, i Romer-Rigets opdyrkede og frugtbare Lande.

Allerede i det femte Aarhundrede sønderreves det Vestlige eller Latinske Rige, som Barbarerne saaledes delte imellem sig, at af Italien og Spanien blev der to Gothiske Riger, af Nord-Afrika et Vandalisk, af Gallien et Frankisk (Frankerig) og af Britannien et Angel-Sachsisk, (Engeland) hvor da de gamle Indbyggere for det Meste nedsank i Trældom, men for Byen Rom selv, med dens Biskop, havde endog Barbarerne en besynderlig Ærbødighed, saa den vedblev at være en Christen Fristad, og et Mindes-Mærke om den gamle Verdens Herlighed!